

VILNIS

LIETUVIŲ LIAUDIES LAIKRASTIS
LITHUANIAN NEWSPAPER
3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608
Telefonas: [312] 842-7325

VOLUME LXI. Nr. 2

KETVIRTADIENIS, SAUSIO [JANUARY] 24, 1980

KAINA 25 c.

KASDIEN

SKAITYTOJAMS LIETUVOJE
KAS PIKETAVO DAUNORĄ
KAIP LAUKINIAI ŽVĒRYS
VARGŠAS REDAKTORIUS
NEŽINO

Mieli "Vilnies" skaitytojai Lietuvoje, pas mus čia Amerikoje pokario metais iš Lietuvos pabėgę nacionalistai apie Jus prirašo visokių nesąmonių. Žinoma, niekas jiems netiki, bet Jums pasijuokti noriu pacituoti iš klerikalų laikraščio "Draugas", sausio 3 d., ką rašo kažkoks J. Vaičieliūnas.

Girdi, "Lietuva buvo laikoma duonos, mėsos, sviesto ir kitokių maisto produktų kraštu, o dabar žmonės neturi ko valgyti". Toliau rašydamas apie maisto produktų kainas porina: "Kiek kainuoja sūrio kg. žmonės ir nežino, nes tokio produkto negauna nusipirkti..."

Tai matote, kokiomis žiniomis apie Jus nacionalistai peni emigracijos lietuvius.

...

Nuosaikešni dypukai Jaunimo Centre buvo suruošę iš Lietuvos atvykusiam pasisvečiuoti V. Daunorui koncertą. Koncerto išvakarėse reakcininkai sukėlė didžiausią triukšmą, o prieš suorganizavo piketą ir per langą į salę imetė plyta.

Kitą dieną po koncerto prasidėjo ginčai ir spėliojimai, kokie pasulgiai koncertą piketavo. Po savaitės "Naujienose" gruodžio 28 d. K. Radušis parašė:

"Su mažomis išimtimis piketavo daugumoje pensininkai. O turį stovėti kovos avangarde, priėmę garsias rezolucijas kovoti prieš komunizmą ir t. t., visai nepasirodė.

Vadinasi, triukšmas buvo sukeltas pagal užsakymą, o piketavo reakcinių nacionalistų veislės sugituoti senukai pensininkai.

...

Tarp reakcinių nacionalistų ir Amerikos pažangių lietuvių, sakyčiau, yra "geležinė siena". Kokia ten pas juos velniava darosi, pažangieji lietuviai tesužinor iš jų laikraščių. Jeigu taip pas juos yra kaip rašo "Naujienos" sausio 4 d., tai baisiau negu Irane prie JAV ambasados.

"Naujienų" redaktorius vedamajame rašo: "Lietuviai savo tarpe labiau pešasi, negu laukiniai žvėrys". "Naujienų" redaktorius taip rašydamas turi galvoje visokiausio plauko nacionalistus. Pažangių lietuvių jis lietuviams nelaiko.

Peštynėse dalyvauja ir pats "Naujienų" redaktorius su savo laikraščiu. Nelaimingi to laikraščio skaitytojai.

...

Toje pačioje "Naujienų" laidoje ir tame pačiame vedamajame redaktorius šaukia nacionalistus (jis juos vadina lietuviams) susitarti ir eiti

NEPAMIRŠTAMAS AMERIKOS PAŽANGIŲ LIETUVIŲ ŽYGIS

Amerikos senosios kartos lietuviai atsimeina Pasaulinį lietuvių kongresą, vykusį 1953 metais Kaune. Kongresas buvo ne koks eilinis. Tenka pasakyti, jame dalyvavo iš įvairių pasaulio šalių gausios emigrantų lietuvių delegacijos. Vienas jų finansavo patys emigracijoje gyvenantys lietuviai, bet daugiausia ir gausiausiai finansavo Smetonos valdžia kaip Brazilijos, Argentinos, Urugvajaus ir kitų šalių.

Amerikos pažangieji lietuviai, Clevelande Bendro fronto tarimu, irgi buvo pasiuntę savo delegaciją, kuriai vadovavo "Vilnies" redaktorius Fredas Abekas. Kongrese per dvi savaites vyravo fašistinės nuotaikos, liaupsinančios fašistinį diktatorių Smetoną režimą, bet Amerikos pažangių lietuvių delegacijos dalyvavimas kongrese sukėlė visoje Lietuvoje tokią dėmesį, kad sunku įsivaizduoti tada negyvenusiam Lietuvoje.

Plačiai žinoma revoliucionierė Michalina Meškauskienė, nuteista aštuonesiems metams kalėti, tada kalėjo paskutiniuosius metus. Ir štai ką ji rašo savo atsiminimų knygoje "Ateities viltys":

"Šita mano paskutinioji vasara kalėjime buvo gal kiek nepaprasta. Jautėsi tik kažkokie požeminiai smūgiai, o kas ten laisvėje iš tiesų vyko, kokie sukrėtimai—tikro nieko negalėjai žinoti. Kalbėjo, kad visa Suvalkija sunerimusi, bruzda, Dzūkijoje maišatis kažkokia, Pakalnės ūkininkai pieno neveža į laikinąją sostinę... O čia dar toks įvykis pačiame Kaune—Pasaulio

prie vienybės, pasekti kongreso narius, vieningai užgyrusius kažkokią antikomunistinę rezoluciją.

Vargšas redaktorius, nors ir nacionalistų fronte, bet nežino, kokio plauko bebūtų nacionalistai, visi kaip vienas antikomunistai, ypač antitarybininkai prieš Tarybų Lietuvą. Didesnės vienybės šiais atžvilgiais nėra ir kongrese bei senate.

Nežino "Naujienų" redaktorius, kad tarp nacionalistų nesutikimas vyksta dėl "vadavimo" lovio, dėl ambicijų vadovauti, dėl menkniekių suvedinėti sąskaitas ir taip toliau.

...

Mes, pažangūs lietuviai, nors ne tiek pajėgus kaip buvome prieš dvidešimt ar trisdešimt metų, bet vieningi kaip mūras. Remiame savo spaudą, kad informuotų teisingomis žiniomis kas dedasi mūsų gimtinėje Lietuvoje, angliškoje spaudoje ir televizijoje. Sekame įvykius čia antrojejoje tėvynėje ir pasaulyje. Tokių žvėriškų peštynių, kokios vyksta tarp nacionalistų, pas mus nėra. Džiaugiamės, kad jaunose dienose išsivertė mūsų idėjos neina vėjas.

S. J. Jokubka

lietuvių kongresas, į kurį turėjo atvykti lietuvių iš viso pasaulio.

"Kaip pasakojo naujai areštuotos draugės, artėjant kongresui, sujudo net opozicinių partijų ir visokių grupuočių veikėjai. Ruošėsi kongresui pažangioji inteligentija, rašytojai ir kiti. Iš draugių kalbų buvo matyti, kad mūsų partija organizavo fabrikų bei įmonių darbininkų delegacijas, kurios kongrese turėjo tarti savo žodį apie darbininkų padėtį, viešai pareikalaujant amnestijos politiniams kaliniams, darbo ir duonos bedarbiams, spaudos, žodžio ir susirinkimų laisvės. Dar kalbėjo, kad ne tik visa Kauno žvalgyba, pėsčioji ir raitoji policija sukeltos ant kojų, net kariuomenės daliniai paruošti "visokiam atvejui". Ir laikraščiuose atsispindėjo "pasiruošimas" kongresui—labai dažnai cenzūros išbrauktose vietose buvo dedami skelbiami arba puslapiuose tiesios baltos dėmės žiojėjo.

"Mums, žinoma, tas kongresas labai rūpėjo. Ar atvyks Amerikos pažangieji? Ar įsileis juos į kongresą, ar duos jiems viešai prabilti?"

"Pažangiųjų Amerikos lietuvių spauda fašistinės reakcijos metais Lietuvoje buvo lyg gaivinantis spindulys.

"Net ir smetoniniuose kalėjimuose būdamas, mes žinojome, kad apie "Laisvės" ir "Vilnies" laikraščius susispietę Amerikos pažangieji lietuviai siuntė Lietuvos fašistinei valdžiai savo protestus prieš terorą Lietuvoje, prieš politinių kalinių kankinimus, reikalaujanti jiems amnestijos. Kiek būdavo džiaugsmo, kai mums pavykdavo slapta nors retkarčiais gauti jų laikraštį ir iškirptą iš jo straipsnį. Žinojome ir didžiavomės, kad už okeano mūsų broliai ir seserys lietuviai ne tik remia mūsų kovą, bet ir patys kovoja, per savo spaudą skelbia didžiąją tiesą darbo žmonių masėms.

"Pro storas kalėjimo sienas prasisverbė žinia Amerikos lietuvių delegacijai vadovauja komunistas Fredas Abekas, joje esama "Laisvės" ir "Vilnies" atstovų.

"Kaip sulaukyti plūstantį džiaugsmą, begalinį susijaudinimą? Kiekviena diena trenkdavo ką nors visai netikėto... Štai kad ir dabar... slapta, labai slapta išgirdome, kaip visiškai negalima, bet drauge ir visai galima dalyką—taip įsivadrius situacijai, kaip šito kongreso metu, Lietuvoje visko galėjo būti,—išgirdome, jog pažangiųjų Amerikos lietuvių atstovai, vadovaujami Fredo Abeko, aplankys kalėjimą, politinius kalinius.

"Susijaudinimui nebuvo ribų. O šnibždesys, gandai kalėjime sklido įvairiausi. Kai vedė mus į pasi-vaikščiojimą, matėm, kad baisiausiai valomi koridoriai, šveičiamos grindys, langai... Argi juos įsileis? Ar galėsime jiems, mūsų

F. ABEKAS

užjūrio draugams, pasakyti savo žodį, juos išgirsti?! Dabar jau reikėjo susikaupti.

"Sukamės įprastu siauro kiemo ratu. Niūri kalėjimo siena, aukšta mūrinė tvora, vienodas žingsnių ir kraujo ritmas, smilkiniuose. Susimastę, rūstūs visų veidai.

"Kitą dieną kalėjimo valdininkas griežčiausiai išpėjo: "Jei ateis svečiai, nedrįskite nieko kalbėti, jiems leista tik pažiūrėti". Vadinasi, nei pasakyti, nei išgirsti.

"Neramios laukimo valandos. ... Sužvangėjo raktai. Atsidarė kameros durys. Juodojoji prižiūrėtojų, valdininkų uniformos. Ir... pagaliau jie! Įeidami nusiėmę kepurės, pagarbiai nulenkė galvas...

"Kaip apsaugoti tą trumpą akimirką, didelį mūsų susikauptimą, begalinę rimtį?! Žvilgsniais glostėme jų pablyškusių veidus, akis, plaukus. Norėjome, kad užčiauptos mūsų lūpos, susikaupę veidai bylotų: mes su jumis, mes viską ištersime, pasieksime pergalę, o visa kita smulkmenos... tik smulkmenos...

"Nežinojome, kuris jų Fredas Abekas, ar buvo čia "Laisvės", "Vilnies" atstovų. Tik trumpą valandėlę mes pajutome arti laisvės, drauge su šiais nepažįstamais, bet tokiais brangiais žmonėmis. Kalėjimo kamera pasidarė erdvi, tarsi išnyko sienos, padvelkė laisvės vėjas... Mes, Lietuvos revoliucinių kalinių būrys, pasijutome didžiosios viso pasaulio kovotojų armijos dalimi. Kas mums kalėjimai, mūsų kančios... Tokių, kaip mes, milijonai—jų yra visuose žemės rutulio kampuose... Ir pergalę pasirodė ne taip jau toli".

Amerikos pažangių lietuvių delegacijos dalyvavimas kongrese, išties, nepamiršamas Amerikos pažangių lietuvių žygis, kuris visiems laikams įėjo į Lietuvos pažangiosios liaudies kovų istoriją. Apie delegacijos pasiūlytas kongresui rezolucijas, smerkiančias fašistinį diktatorių Smetoną režimą ir reikalaujančias politiniams kaliniams amnestijos, rašo istorikai. Delegacijos apsilankymą kalėjime pas politinius kalinius atsimeina ir rašo tuo metu kalėję Lietuvos kalėjimuose politi-

(Nukelta į antrą puslapį)

VILNIS

Lithuanian Peoples Bi-weekly

Published bi-weekly, Thursday, except when preceded by a Holiday, by the Workers Publishing Association, Inc.
Subscription rates in United States: one year \$10.00, six months \$5.50; Chicago \$12.00, 6 months \$6.50; Canada \$15.00, 6 months \$8.00, foreign countries \$15.00, 6 months \$8.00.

3116 So. Halsted St., Chicago, Illinois 60608 Phone 842-7325

Second-class postage paid at Chicago, Illinois

Centralinėje Amerikoje niaukiasi debesys

Gvatemala, Salvadoras ir Hondūras—trys Nikaragvos kaimynės. Visose trijose šeimininkauja amerikiečių kompanijos. Joms priklauso geležinkeliai ir plentai, laivų flotilės ir, žinoma, šiuose kraštuose gausiai auginami vaisiai. Be to, valdo kaučiuko plantacijas, miškų masyvus, naudingųjų iškasenų telkinius... O kas priklauso tiems, kurie šiose šalyse gyvena?

Gvatemalone trys ketvirtadaliai vaikų nuolat badauja, daugiau kaip pusė—neraštingi. Salvadore dvidešimčiai žmonių tenka vienas baudžiamųjų dalinių kareivis. Hondūre vaikai ir seniai maisto ieško šiukšlių dėžėse.

Gvatemaloje karčiai juokaujama, kad šalyje nėra politinių kalinių. Į kalėjimą jų nesodina—žudo vietoje. Per dešimt metų—apie 30,000 politinių žmogžudysčių! Pirmiausia atsikratoma tais, kurie kovoja prieš diktatorišką režimą. Tačiau represijos nepajėgia įbauginti darbo žmonių. Gvatemaloje vyksta demonstracijos prieš reakcinę vyriausybės politiką. Patriotai jungiasi į demokratinį frontą—jau 175 partijos, profsąjungų, studentų ir religinės organizacijos ir grupės susivienijo kovai prieš reakciją.

Aktyviai veikia ir Hondūro patriotinės jėgos. Kaimo vietovėse nuolat bruzda valstiečiai. Streikuoja, vienijasi darbininkai.

Stebėtojų nuomone, Salvadoro režimas turėjo netrukus žlugti. Jo vadovas, prieš keletą metų sufalsifikavęs rinkimų rezultatus ir užėmęs prezidento postą, rėmėsi policija ir nacionaline gvardija. Prieš jį buvo pasiruošę kovoti daugiau kaip 10,000 partizanų, kurie susivieniję į tris organizacijas. Ypač audringos buvo pereinamųjų metų gegužės dienos, kai į miestų gatves išėjo darbininkai, mokytojai, studentai ir moksleiviai. Prieš dvarininkus pakilo valstiečiai. Visi reikalavo nutraukti terorą, įvesti demokratiją, pagerinti gyvenimo sąlygas.

Spalio viduryje Salvadore įvyko karinis perversmas, buvęs diktatorius pabėgo į JAV. Į valdžią atėjo karinė-civilinė chunta. Nors mažai laiko praėjo, bet jau šalyje pradeda pūsti nepalankūs vėjai kaip užsienio kompanijoms, taip ir JAV politikai šioje šalyje.

Gruodžio paskutinėmis dienomis Washingtonas pranešė, kad Salvadore JAV mažina savo tarnautojų skaičių. Ir pasak valstybės departamentui pareigūno Thomas Reston, ne dėl to, kad administracija nepasitiki dabartine Salvadoro valdžia, o dėl susirūpinimo tarnautojų saugumu.

Mat, reikalas yra toks: spalio viduryje atėjus į valdžią karinė-militarinė chunta, verčiama liaudies pradėjo eilę politinių ir ekonominių reformų, bet valdžioje vos išsilaiko prieš kairių nuotaikų grupuočių opoziciją. Daugelio stebėtojų nuomone, anksčiau ar vėliau Salvadoras pasuks antiimperialistiniu į socializmą vedančiu keliu.

Portugalija po rinkimų

Kaip žinoma Portugalijoje po tarpinių rinkimų septyniems mėnesiams į valdžią atėjo dešiniųjų jėgų aljansas. Iš 250 vietų parlamente dešinieji gavo 130. Demokratinio aljanso—kaip save pavadino socialdemokratų, socialinio demokratinio centro ir liaudies monarchinės partijų bendra rinkiminė platforma—veikėjai dabar aiškina, kad kairiosios jėgos pralaimėjo visam laikui, nes Portugalijos visuomenė "pasuko į dešinę".

Užtat pabandykite paanalizuoti ar taip yra? Tiesa, kad sąjungai už liaudies vienybę, kurią sudarė Portugalijos komunistų ir demokratinio judėjimo partijos, į savo platformą nepavyko pasitelkti Socialistų partijos. Portugalijos socialistai rinkimuose dalyvavo savarankiškai. Dešinišiosios jėgos į rinkimus atėjo vieningesnės, negu kairiosios. Dešinišiosios jėgos išvystė aktyvią ikirinkiminę propagandą—inteligentus, krautuvinius, amatininkus, valstiečius baugino, kad Portugalija toliau gyvens infliacijos, pasakiškai kylančių kainų ir kitų nesklaidumų aplinkoje. Atsižvelgdami į tai, kad šalies visuomenė, sakyčiau, pavargo nuo socialinių-ekonominių sunkumų, kuriuos toliau pagilino valdžioje buvę ir į liaudies interesus nekreipę dėmesio socialdemokratų, "demokratinio aljanso" veikėjai nepagalvėjo pažadų išvesti Portugaliją iš krizės.

Portugalijos socialdemokratų nepasirėmė komunistų pasiūlymu sudaryti bendrą kairiųjų jėgų frontą ir skirti visas pastangas, kad būtų tenkinami liaudies poreikiai, o socialistai netgi blokavo komunistų veiklą prieš rinkimus, tuo pačiu teikdami geresnes galimybes laimėti dešinišiesiems.

Tačiau "demokratiniam aljansui" džiūgauti per anksti. Darbo žmonių interesų sargyboje Portugalijos komunistai, profsąjungos, kitos pažangios jėgos, kurios kovos už tai, kad "gvazdikų revoliucijos" iškovojimai nebūtų sužlugdyti.

2

Dienos temomis

NYKSTA MAZOSIOS FARMOS

Gazolino biznis randasi didžiųjų naftos korporacijų rankose. Tas pats yra su plieno pramone, su automobilių pramone ir t. t. Prie to eina ir žemės ūkis, nes kaip rodo visi duomenys, farmų skaičius mažėja, o farmų žemės plotai didėja. Ir kaip agrikultūros sekr. Bob Bergland pažymi, jeigu silpnų farmų supirkinėjimas nesiliaus, tai maisto gamyba pereis į didžiųjų fermerių rankas.

Agrikultūros departamento pranešimais, 1950 metais buvo 5.65 milijono farmų ir bendrai paėmus, kiekvienos didumas buvo 213 akrų, tai po dešimties metų, 1960, beliko 3.96 milijono ir, bendrai paėmus, kiekvienos didumas padidėjo iki 297 akrų. Praėjus dar dešimčiai metų, 1970, farmų skaičius sumažėjo beveik milijonu—iki 2,95 milijono, o tuo tarpu jų didumas bendrai paėmus, padidėjo iki 337 akrų. Šiemet, numatoma, farmų beliks 2.31 milijono, o jų didumas padidės iki 453 akrų.

Kiek ilgai truks, kol didžiosios farmos suės mažąsias farmas, sunku pakyti. Bet faktas yra faktas, kad smulkieji fermeriai jau aliamuoja—padėkite mums! Administracija kurčia. Kaip taisyklė, jos simpatijos didžiajam agrobizniui, didžiųjų fermerių konglomeratui.

SOCIAL SECURITY PENŠININKAMS

Amerikoje yra apie 28 milijonai Social Security pensininkų. Neturintys santaupų arba jeigu vaikai nepadedą ar nebepajėgia iš šalies uždarbiauti, skurdus tų pensininkų gyvenimas: vos suveda galus. Valdžia turi kongreso užgirtą įstatymą su pragyvenimo brangėjimu kasmet pensijas padidinti. Bet tuo pačiu kartu didina mokesčių už sveikatos apdraudą—Medicare. Šiemet ketina padidinti net 90 centų. Jeigu dabar reikia mokėti kas mėnesį \$8.70, tai nuo liepos mėnesio prisieis mokėti \$9.60. Vadinasi, viena ranka duoda, kita—atima.

Dar pajėgiantiems dirbti, kad nesugadintų pensijos, šiemet bus leista užsidirbti iki \$5,000 per metus. Kaip visuomet, taip ir šiemet uždirbtus iš šalies pinigų reikės mokėti pajamų mokesčiais. Sulaukusiems 72 metų amžiaus užsidirbimas iš šalies neribotas.

BRANGĖJA GAZOLINAS

Gazolino brangėjimas jaudina visus. Ypač jaudina automobilistus. O jis vis brangėja ir brangėja. Ir kaip atrodo, vargiai kada sustos brangėjęs, nes jo brangėjimas susijęs su dolerio vertės smukimu ir didžiųjų naftos korporacijų nežmonišku plėšikavimu.

Tarptautinėje valiutų rinkoje doleris pinga. Už dolerius parduodančios naftą šalys ją brangina. Štai, ryšium su dolerio vertės kritimu, Kuveitas savo naftą pabrangino 16 proc., iki \$25.50 už statinę. Venecuela, Libija, Indonezija ir Irakas pabrangino net virš 20 proc. Meksika daugiausia—30 proc., iki \$32 už statinę.

Ant šių šalių nėra ko rūstauti, kai doleriai virsta popieriuokais. Dėl gazolino brangėjimo didžiausiomis kaltininkėmis yra didžiosios naftos korporacijos. Pereitais metais, kaip Brookings Institutas pažymi, jog

netgi buvo sukėlusios dirbtinų gazolino trūkumą, kad gazolinas pabrangtų ir iš to būtų milijoniniai pelnai. Ir gražiausia, kad tai buvo daroma su valdžios žinia, kad gazolinui pabrangus vartotojai mažiau jo suvartotų. Vadinasi, kad mažiau reiktų jo importuoti, o pelnai vis tiek augtu.

UŽ JAUTIENĄ MOKĖSIM BRANGIAU

Pasirodo, šiemet už jautieną teks mokėti daug brangiau, negu mokėjome pereinamais metais. Kaip praneša Mėsos Institutas, šiemet jautienos, kiaulienos, veršienos, avienos ir paukštienos produkcija bus didesnė vienu procentu už pereinamųjų metų produkciją, bet kainos vis tiek bus didesnės. Nacionalinė galvijų augintojų asociacija mano, kad jautienos svoro kainos vidurkis bus tarp \$2.47 ir \$2.89, pereinamais metais buvo \$2.25.

Kad tiek pabrangtų, būtų pusė bėdos. Bet kaip praktika rodo, pabrangsta daug daugiau, negu visokie mandrųpikiai pranašauja. Pereinamųjų metų pradžioje pranašavo, kad per 1979 metus maisto produktai tepabrangės 6-7 procentus. Bet pasirodo, Associated Press duomenimis, pabrangė beveik 10 procentų.

Trumpai

— Nuo sausio 1 dienos įsigaliojo įstatymas, pagal kurį mažiausias atlyginimas už darbo valandą yra \$3.10. Iki šiol buvo \$2.90. Įstatymas palies apie penkis milijonus darbininkų.

— Meksikos Komunistų partija, kai 1977 metais išėjo iš pogrindžio, teturėjo apie 20,000 narių. Augant jos įtakai darbininkų masėse narių jau turi virš 113,000.

— Filipinuose tapo susektas teroristų sąmokslas sutrukdyti generalinio rinkimus, kurie įvyks sausio 30 d. Laikraščiu pranešimais, teroristai turėjo ryšius su JAV slaptąja žvalgyba.

— Kalifornijoje AFL-CIO profsąjungų atstovai tariasi suorganizuoti nepriklausomą Darbo partiją.

— Kubos moterų federacijos pirmininkė Vilma Espin už betarpišką veiklą taikos reikalui apdovanota tarptautinio Lenino Taikos prizų.

— Addis Abejoj susiorganizavo komitetas ikūrimui Etiopijos darbininkų partijos, kurios tikslas bus propaguoti marksizmo-leninizmo idėjas. Partijos suorganizavimui pilnai pritaria Etiopijos valdžios galva Mengistu Haile Marian.

— Dėl Camp Davis sutarties Egipto ir Sudano santykiai pablogėjo iki to, kad Sudanas iš Egipto atšaukė savo ambasadorių. Sudanas stoja už arabų vienybę ir, jo nuomone, Camp David susitarimas arabų vienybę ardo.

(Atkelta iš pirmo puslapio)

niai kaliniai. Niekas to nebeįstina iš istorijos ir atsiminimų knygu, jas skaito dabar, skaitys būsimos kartos apie šį Amerikos pažangių lietuvių žygį, nuoširdumą, meilę kentėjusiems kalėjimuose už Lietuvos liaudies laimę, už socializmą, už rūmą, kurį nūdien Lietuvos liaudis stato, kad jame pakaktų visiems vietos, kad jame girdėtųsi kiekvienas žmogus.

S. J. J.

Vilnis, sausio 24

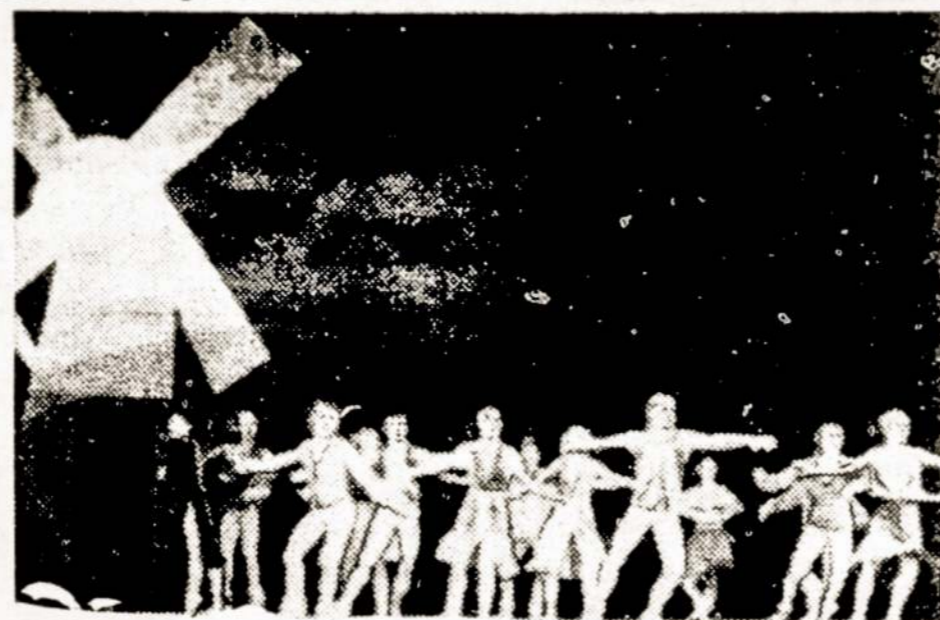

DAUGIAU KAIP 7 TŪKSTANČIAI

Daugiatūkstantinėje respublikos šeimoje sėkmingai dirba daugiau kaip 7 tūkstančiai Vilniaus statybos technikumų auklėtinių: statybininkų, architektų, geodezininkų, san-technikų, gelžbetonio konstrukcijų gamybos techniku. Šitiek vidurinės grandies kvalifikuotų specialistų šioje mokykloje, ruošiančioje statybos technikus, išleista į gyvenimą per 25-rius metus.

NAUJAS BALETAS

Choreografinio įkūnijimo susilaukė rašytojo K. Borutos apysaka "Baltaragio malūnas": jos motyvais meninio filmo "Vilnio nuotaka" muzikos autorius kompozitorius V.

A. Gyllo nuotraukoje — scena iš baletu „Baltaragio malūnas“.

GROJA TEVAS IR SUNUS

Vidurinė Kauno istorijos muziejaus skvere bet kokiam ore gausu žmonių. Visų žvilgsnis nukreiptas į bokštą. Prieš keletą minučių į jį pakilo aukštas žilsterėjęs vyras, ir netrukus bokšto viršūnėje suskambės visi 35 varpai.

Stai jau daugiau kaip dvidešimt metų nuo tos dienos, kai šie varpai prisikėlė naujam gyvenimui— respublikos nusipelnęs meno veikėjas kompozitorius Viktoras Kuprevičius kasdien kyla šiais laiptais. Prieš dvidešimt metų pirmą kartą virš Kauno nuškambėjo Dvariono daina "Kur Nemunas teka". Nuo tos dienos ir prasidėjo varpų muzikos koncertai. Tai vienintelis tokio tipo instrumentas visoje šalyje,

Ganelinas sukūrė baletą, kurio premjera įvyko Lietuvos TSR valstybiniame akademiname operos ir baletu teatre Vilniuje. Baletu libretą choreografas statytojas V. Brazdylis parašė drauge su kompozitorium V. Ganelinu ir teatro literatūrinės dalies vedėju Ž. Dautartu. Dainų tekstus sukūrė poetas S. Geda. Scenografija—Lietuvos TSR nusipelnusio meno veikėjo V. Kalinausko.

Kuriant spektaklį, baletu artistams talkino nusipelnęs kolektyvai Filharmonijos simfoninis orkestras ir Kauno valstybinis choras, estrados solistai, jie paruošė muzikinius iršaus, kurie lydi choreografinius numerius vietoj įprastinio orkestro.

JOKŪBUI ŠIMKEVIČIUI

Utenos rajone, Daugailių apylinkės Taukelių kaime pastatyta medinė skulptūra žyiam XIX amžiaus gydytojui, visuomenininkui ir humanistui Jokūbui Šimkevičiui. Skulptūrą sukūrė liaudies meistras S. Karanauskas.

Per neilgą savo gyvenimą J. Šimkevičius parašė tris diems laikams labai reikalingus, dar ir šandien idomius veikalus: "Teorinės ir praktinės chirurgijos vadovas", "Mokslas apie vaikų ligas" ir "Veikalas apie girtuoklystę". Iš tų darbų galime spręsti, kokios plėčios buvo autoriaus pažiūros visose medicinos srityse.

PRIE DRUSKONIO EŽERO

Druskininkuose duris atvėrė santuokų rūmai. Pirmieji į juos įžengė jaunieji—Vilniaus statybos technikumų auklėtinis Rimantas Jonys ir Druskininkų visuomeninio maitinimo įmonių susivienijimo "Nemunas" konditerė Liucija Banaitytė... Restauruotas XIX a. pastatas pradėjo naują gyvenimą...

Rūmuose yra aktų salė, vestibulis, nuotakos kambarys. Pagrindinis įėjimas—nuo Druskonio ežero pusės. Iškilnių dalyviai atvyksta į aikštelę prie ežero, po to laiptais pakyla į santuokų rūmus.

FOTOGRAFIJOS MUZIEJUS

Ziūrovus pakvietė nauja Šiaulių "Aušros" muziejaus fotografijos skyriaus ekspozicija. Jos istorija prasidėjo prieš keliolika metų, kai fotožurnalistas Antanas Dilys susidomėjo fotografijos keliais Lietuvoje, pradėjo kaupti pirmuosius eksponatus—senuosius negatyvus ir fononuotraukas, įvairių fotografavimo techniką, leidinius apie fotografiją ir kita.

Pradžioje ši kolekcija tilpo jo bute, paskui tapo visuomeniniu fotomuziejumi, vėliau ji buvo įteista "Aušros" muziejaus patalpose. O dabar—tai pirmas respublikoje valstybinis ir bene vienintelis šalyje fotografijos muziejus.

Įspūdžiai iš Lietuvos

PASAKOJA KAZIMIERA STUKIENĖ

Kazimiera Stukienė yra plačiai žinoma čikagiečiams lietuviams. Plačiai ji žinoma ir kitoms lietuvių kolonijoms. Savo laiku ji aktyviai dalyvavo pažangių lietuvių choruose, scenos meno saviveikloje ir šiaip visuomeniniame judėjime, yra kelių organizacijų narė.

Kazimiera Stukienė savo gimtąją Palangą paliko 1924 metais ir išvyko toli už jūrų marių. Nežiūrint ilgų metų emigracijoje, jos širdis visuomet buvo ir tebėra su gražiąja Nemuno ir Baltijos šalimi. Kai 1959 metais prasidėjo turistinių grupių kelionės į Lietuvą, Kazimiera 1961 m. irgi vyko pamatyti prieš daug metų paliktą savo gimtinę, susitikti su seserimis ir kitais giminėmis bei pažįstamais. Gražių ir nepamirštamų įspūdžių tada atsivežė iš Lietuvos Kazimiera Stukienė.

Pereitą vasarą Kazimiera ir vėl vyko. Šį kartą vyko su laikraščio "Vilnius" organizuota grupe dešimčiai dienų. Grįžusi ir vėl džiaugiasi:

— Aplankiau seserį, gyvenančią Vilniuje Lazdynuose, Joaną Imbrasienę, Kretingoje gyvenančią Nastaziją Paulauskienę ir kitus gimines. Buvau nuvykusi į Palangą, Klaipėdą, Kretingoje nakvojau dvi

naktis. Buvo miela ir smagu pa-vaikščioti jaunystės takais, pasi-džiaugti daug metų nematytomis vietomis, apylinkėmis, susitikti su daug žmonių, pasikalbėti su jais.

— Kas labiausia Jus nustebino šį kartą Lietuvoje?

— Vilnius. Kai prieš aštuoniolika metų lankiausi, Vilnius buvo tik ką užgydęs karo žaizdas ir intensyviai statėsi. Visur buvo pilna statybos pastolių. Dabar jų irgi daug, bet miestas taip apstatęs naujais mikrorajonais, jeigu nebūtų miesto senamiesčio, Vilniaus negalima būtų atpažinti. Kur tik žvelgi, visur šviečia naujutėlių daugiaaukščių namų masyvai. O jau eismas, eismas miesto centrinėse gatvėse, kaip pas mus Čikagoje State gatvėje. Parduotuvių taipgi kaip pridera didesniuose miestuose.

— Labiausia mus domina religijos laisvė. Ar teisybė, kad tikintieji ten varžomi ir netgi persekiojami kaip skelbia čia nacionalistų spauda?

— Klausot Jūs dypukų.—Kazimiera Stukienė numojo ranka.—Kas nori tiki, meldžiasi, eina į bažnyčią, kas nenori nesimeldžia ir neina į bažnyčią. Nebėra taip, kaip buvo anksčiau. Jeigu neidavai į bažnyčią, tave visi pirštais bėdavo.

— Sako, dabar Lietuvoje daug bažnyčių uždaryta.

— To tai nežinau. Jomis nesijdomavau. Viešėdama Kretingoje buvau nuėjus. Žmonės, poteriauja, senoviškai žegnojasi. Mačiau, viena pora atvežė kūdikį krikštyti. Prie bažnyčios nemačiau elgetų. Kaip atsimenu, anksčiau jų būdavo, vaje, eilės šventoriuje ir prie jo vartų, dabar tokio vaizdo nebuvo.

— Viename čia Čikagoje laikraštyje buvo rašyta, kad Lietuvoje daug gamina sūrio, bet žmonės jo nusipirkti negauna.

— Melas. Tas laikraštis meluoja, yra ir sūrio, ir sviesto, ir mėsos, net gi amerikoniško skonio mortandelos bei kitokių šaltų užkandžių. O kaimuose dar geriau: turi ir skilandžio, ir rūkytų dešrų, džiovintų ir šviežių sūrį. Ko-ne-ko, žmonės ne alkani. Pažiūrėjus į jaunimą, koks buinus, visų skaitūs, pilni veidai. Jeigu būtų alkani, nebūtų tokie gražūs, linksmi.

Ypač Kazimierai Stukienei patiko Lietuvos miestuose švara, girdi, gatvėsi nematysi numesto popieruko. Stebino Kazimierą kolūkių laukuose maurojantys traktoriai, kombainai, žvilgančių galvijų bandos.

— Lietuva visiškai nebe tokia, kokia buvo prieškariniais metais, nebetokia, kokią mačiau 1961 metais. Visur nauja, didinga, tvarkinga. Žmonės irgi nebeaimanuoja apie savo vargus. Žinoma, pasitai-ko vienas kitas, kad susitikęs amerikoną verkšlena. Mano, kad mums Amerikoje iš dangaus krinta.

— Kokių žymesnių žmonių susitikote?

— Žymiausias buvo "Tėviškės" draugijos pirmininkas generolas Pranas Petronis. Jis mus pasitiko, priėmė, leido važiuoti į kaimus, parūpino gidą parodyti Vilnių. Ir koks jis žmogus: Kalbėsi su juo, tarsi su artimiausiu žmogumi: atviras, kalbus, draugiškas, tarsi mes jo giminės. Tokį žmogų vieną kartą susitikęs negali jo pamiršti.

Daug idomių dalykų Kazimiera Stukienė papasakojo ir daugiau. Baigdama pridūrė:

— Jeigu tik sveikata leis, dar kartą vyksiu į Lietuvą. J.

Kompozitorius Giedrius Kuprevičius

DEŠIMT METŲ BE ANTANO MATUZO

Rodos dar taip neseniai mūsų tarpe buvo drg. Antanas Matuzas, o štai vasario 3 d. bus dešimt metų, kaip jo jautrioji širdis sustojo plakusi. Jo pasišalinimas iš gyvųjų tarpo liūdnai nuteikė ne tik jo mylimą žmoną ir kitus artimuosius, bet ir visus kitus, kas tik jį pažino. Nes jis buvo glaudžiai susijęs su darbo žmonių kovomis ir troško ne tik sau, bet ir ateinančioms kartoms sotesnio bei pilnesnio rytojaus.

Velionis daug metų gyveno Čikagoje. Buvo lėto būdo ir nesiveržė į vadovybę, bet tyliai ir rūpestingai padėjo savo mylimai žmonai Lucille organizaciniuose darbuose, kuri buvo giliai įsitraukusi į įvairius komitetus. Ji nenuilstamai veikė Amerikos Lietuvos Moterų Kultūros draugijoje ir jos chore, LKM chore, "Vilnius" vajuose; karo metu orga-

nizavo kraujo davėjų kluba padeti mūsų šalies sužeistiems kariams. Suminėti Lucille darbus neįmanoma, tik Antanas visur jai padėjo ir net kartais net paragindavo daugiau dirbti.

Antanui išėjus į pensiją ir apsigyvenus Floridoje, jis ten metėsi į darbą, bet, dėja, po kiek laiko ištiko jį širdies smūgis, po to širdies operacija. Net šešius metus buvo rimtas ligonis, Lucille jį slaugė ir negalėjo draugiau tiek veikti. Antanui mirus, Lucille persikėlė į Čikagą, bet po tiek skaudžių pergyvenimų ir ją suspaudė liga. Neteko kojos ir likosi atskirta nuo veikimo ir draugų. Bet ir sirgdama rūpinasi pažangiomis organizacijomis, pinigiskai remia. Jos sveikatos stovis rimtas. Kalbant jauti, kad jos akys pasrūvusios ašaromis.

Gaila, kad neturime Antano savo tarpe, taipgi gaila, kad Lucille netekus sveikatos ir negali su mumis dalyvauti. Lai Antanui bus amžina ramybė. O Lucillei linkime atgauti sveikatą ir jėgas.

Užušilių Julija

Mirė lietuviai

Gruodžio 13 d. mirė Antanas Lukoševičius, sulaukęs 75 m. a. Gimė Lietuvoje, Vilkaviškio rajone Gražiškių kaime. Šioje šalyje išgyveno 30 m.

Gruodžio 13 d. mirė Julius Gerlaučius, sulaukęs 83 m. a. Gimė Lietuvoje, Švenčionių rajone. Šioje šalyje išgyveno 66 metus.

Gruodžio 13 d. mirė Cecilija Markevičienė, sulaukusi senatvės. Gimė Lietuvoje, Utenos rajone. Į šią šalį atvyko po antrojo karo.

Gruodžio 14 d. mirė Kazys Daunys, sulaukęs pusės amžiaus. Gimė Lietuvoje, Papilės miestelyje. Šioje šalyje išgyveno 30 metų.

Gruodžio 15 d. mirė Elzbieta Ekertaitė, sulaukusi 80 m. a. Gimė Rygoje, Latvijoje. Šioje šalyje išgyveno 30 metų.

Gruodžio 16 d. mirė Milda Lesnauksienė-Brožaitė, sulaukusi 67 m. a. Gimė Lietuvoje, Klaipėdoje. Šioje šalyje išgyveno 21 metus.

Gruodžio 16 d. mirė Valerija Čelkauskienė-Plechavičiūtė, sulaukusi pusės amžiaus. Gimė Rygoje, Latvijoje. Šioje šalyje išgyveno 31 metus.

Gruodžio 20 d. mirė Simon Geležinis-Galzin, sulaukęs 84 m. a. Gimė Lietuvoje, Mažeikių rajone. Šioje šalyje išgyveno daug metų.

Gruodžio 21 d. mirė Juzė Triukienė-Jaudegytė, sulaukusi 59 m. a. Gimė Lietuvoje. Šioje šalyje išgyveno 27 metus.

Gruodžio 21 d. mirė Paulina Maskaliūniene, sulaukusi 79 m. a. Gimė Latvijoje. Šioje šalyje išgyveno 29 metus.

Gruodžio 23 d. mirė Juozas P. Jakubaitis, sulaukęs 39 m. a. Gimė Čikagoje.

Gruodžio 23 d. mirė Edward Batkus, sulaukęs 60 m. a. a. Gimė Čikagoje.

Gruodžio 23 d. mirė dr. Teklė Daugirdienė, sulaukusi 89 m. a.

Gruodžio 27 d. mirė Adeline Drvilienė-Pastarnokaitė, sulaukusi 68 metų amžiaus. Gimusi Čikagoje.

Gruodžio 27 d. mirė Tadas Tallat-Kelpša, sulaukęs 82 m. a. Gimė Lietuvoje, Tauragės rajone Laukuvos apylinkėje Padyvyčio vienkienėje. Šioje šalyje išgyveno 30 metų.

Gruodžio 29 d. mirė Margarita Krištopaitienė, sulaukusi 78 m. Gimusi šioje šalyje, augusi Lietu-

voje, prieš 30 metų grįžo į Ameriką.

Gruodžio 30 d. mirė vienuolė Marija Mikšytė, sulaukusi senyvo amžiaus. Vienuole išbuvo 55 metus.

Sausio 3 d. 1980 m. mirė Pranas Banevičius, sulaukęs 84 metų amžiaus. Gimė Lietuvoje, Pilėnų kaime Lubriškių dvare. Šioje šalyje išgyveno 68 metus.

Sausio 3 d. mirė Elvyra Skopinė-Rataitė, sulaukusi 74 m. a. Gimė Lietuvoje, Alsėdžiuose. Šioje šalyje išgyveno 29 metus.

Sausio 6 d. mirė Stanislava Budrytė-Kikilienė, sulaukusi pusės amžiaus. Gimė Lietuvoje, Kretingos rajone Platelių apylinkėje Beržoro bažnytkiemyje. Šioje šalyje išgyveno 29 metus.

OAK LAWN, ILLINOIS

Mirus Frances Kwain

Reiškiu gilią užuojautą sūnui Joseph su žmona Dolores, sukrai Phyllis Bierz ir jos vyrui Jerry, broliams Walter Bogden su žmona Cleta, Anthony su žmona Sophie ir Vincent Bogden su žmona Estelle, bei kitiems giminėms.

LUCILLE MATUZ

MIRUS

John Peters—Petručiui

Reiškiame gilią užuojautą žmonai Annai, dukrai Jo-Annai ir jos vyrui, jų dukroms bei kitiems giminėms ir draugams.

NANCY GORDON
Sūnus BILL GORDON su šeima
Mesa, Arizona

LIŪDNAS IR SKAUDUS DEŠIMTIES METŲ
MYLIMO VYRO MIRTIES PRISIMINIMAS

Antanas Matuzas

[Mirė 1970 metų vasario 3 dieną Fort Lauderdale, Florida]

Neapsakomai liūdnai ir skaudžiai praslinko dešimtis metų nuo to sielvarto kupino įvykio, kuomet žiaurioji mirtis sustabdė mano mylimo vyro Antano Matuzo jautriosios širdies plakimą, užgesindama jo šviesos gyvybės liepsnelę.

Niekas nesupras kaip man ilgu be Jo ir kiek man teko per tuos dešimtį metų skaudžių valandų pergyventi, vis Jo pasigedama, vis Jo nesulaukdama.

Jis neprabus tikrai žinau, vargai jo daugiau nebekamuos. Jis ilsisi amžinai, man ilgu be Jo. Jis sugrįžti negali, nors taip trokšta manoji širdis.

Liūdinti žmona LUCILLE
ir brolis MARTYNAS T. Lietuvoje

LIŪDNA PENKIOLIKOS METŲ

MIRTIES SUKAKTIS MARTYNO BACEVIČIAUS

1965 metų sausio 13 dieną iš gyvųjų tarpo atsiskyrė mano brangus ir mylimas vyras Martynas. Nors jau prabėgo penkiolika metų, kai atsiveikinau su juo ant visados, bet tas skaudus įvykis pasiliks mano širdyje visam laikui.

Zinau, kad jokios dejonės man Jo negrąžins, bet atėjus tai skaudžiai dienai, kuomet jo jautrioji širdis sustojo plakusi, norisi pasiguosti jo ir mano idėjos draugams ir priminti, kad jo nuveikti visuomeniniai darbai ir pavyzdingas gyvenimas aukštai vertinami ir gerbiami.

Lai Tau, mielas, būna ramu ilsėtis Lietuvos Tautinėse kapinėse.

Liūdinti žmona ADELINĖ BACEVICH

(YEAR 1979)
STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (ACT OF AUGUST 12, 1970, SECTION 3685, TITLE 39, UNITED STATES CODE)
"VILNIS" published bi-weekly, on Thursday, except before a Holiday at Chicago, Ill., for Jan. 23, 1980.

6. The names and addresses of the publisher, editor and managing editor, are:

Publisher WORKERS PUBLISHING ASSOCIATION, INC., 3116 South Halsted St., Chicago, Ill. 60608, are:

Editor STANLEY JOKUBKA, 3116 S. Lituania Ave., Chicago, Ill. 60608.

Managing Editor (None)

7. The owner is WORKERS PUBLISHING ASSOCIATION, INC.

John Copin, President, 4451 S. Keeler, Chicago, Ill. 60632.

Julia Marazas, Secretary, 3524 S. Lowe Ave., Chicago, Ill. 60609.

Millie Kancere, Treasurer, 7819 S. Rutherford, Burbank, Ill. 60459.

8. The known bondholders, mortgages, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are (None)

9. Paragraph 7 and 8 include, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting; also the statement in two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders, who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner.

9. Purpose, function and nonprofit status of this organization has not changed during preceding 12 months.

10. The average number of copies printed of each issue during preceding 12 months of this publication was 1,200. The number of copies printed of single issue nearest to filing date 1,080.

The average number of copies of each issue sold during preceding 12 months of this publication thru dealers, street vendors and counter sales was 60, mail subscriptions 950, making a total paid circulation of 1,010 and single issue nearest to filing date sold by dealers, street vendors and counter sales was 60, mail subscription was 950 making a total paid circulation of 1,200.

The average number of copies of each issue of this publication distributed free to advertisers during the 12 months preceding the date shown above was 70 and the single issue nearest to filing date 5 average number of copies distributed to news agents but not sold (None) and the single issue nearest to filing date (None).

The average number of copies of each issue of this publication sold or distributed through the mails or otherwise, to paid subscribers during the 12 months preceding the date shown above was 1,200.

For single issue nearest to filing date was 1,100.

The average number of copies of each issue during preceding 12 months of this publication used for the office, left-over, unaccounted, spoiled after printing was 120 and for single issue nearest to filing date 100.

The total average number of copies for distribution and office use, left over, unaccounted, spoiled after printing for the preceding 12 months of this publication equals net press run of 1,200 and the total number of copies for single issue nearest to filing date equals net press run of 1,080.

MARY GRAGER,
Business Manager

Mirė ir palaidotas Jonas Peters-Petrutis

Kiekvieno žmogaus mirtis mus jaudina ir liūdnai nuteikia, bet kuomet mirtis išplėšta iš gyvųjų tarpo palyginamai dar jauną žmogų, vos sulaukusį 65 metus, tai dar skaudžiau ir liūdniau, o ypač kai jis būna sąmoningas ir ne tik šeimai, bet ir visuomenei naudingas.

1979 metais gruodžio 29 d. mirė Jonas Peters, vos sulaukęs 65 m. a. Velionis buvo gimęs 1914 m. sausio 12 d. Pittsburgh, Pa. 1925 metais kartu su tėveliais atvyko į Čikagą ir čia išgyveno iki negailestinga mirtis užgesino jo šviesaus gyvenimo liepsnelę. Velionis Čikagoje lankė aukštesniąją mokyklą, bet lankė ir lietuvių Ateities Vaikų Žiedo draugijos mokyklą ir čia gerai išmoko lietuvių kalbą ir rašybą. Pavyzdinčiai darbavosi LDS jaunimo tarpe, ėjo atsakingas pareigas LDS ir visur dalyvavo, kur kas svarbaus buvo veikiamas.

1936 m. liepos 22 d. sukūrė šeimos židinį, susituokdamas su taipgi veiklia ir pažangių tėvų Jono ir Onos Šimkų dukra Onyte Šimkiute, kuri žinoma kaip chorų vadovė ir puiki muzikė. Jiedu išauklėjo ir išmokslino dukrą Jo-Anną, kuri jau ištėkėjusi ir su vyru Frank Chicco auklėja 3 sūnus Frank, Brett, Todd ir dukrą Emy. Duktė su šeima gyvena Boston, Mass.

Velionis buvo pašarvotas Petkaus koplyčioje, Marquette Park, bet laidotuvėms patarnavo laidotuvių direktorius P. J. Ridikas.

1980 m. sausio 2 d. 10 val. ryto prisirinko pilna kopyčia velionio giminių, idėjos bei asmeninių draugų, taipgi nemažai atvyko iš darbovietės, kurioj per daugelį metų dirbo ir buvo Lake City skalbyklos vicedirektorium. Bendrovė paleido kai kuriuos darbininkus dalyvauti laidotuvėse.

Solistė G. Giedraitienė grojo vargonais ir momentui pagiedojo momentui pritaikintų dainų, o Frank Mikužis pasakė atsisveikinimo kalbą.

Po jo kalbos solistė vėl dainavo. Jai baigus, laidotuvių direktorius paprašė visus atsisveikinti su velioniu, kurio karstas skendo gyvųjų gėlių gausoje. Paskui velionis buvo nulydėtas į Lietuvių Tautines kapines ir palaidotas. Lydėjo virš pusės šimto kupinų palydovais auto mašinų. Neperdėsiu pasakius, kad seniai tokias skaitlingas palydovais laidotuves mačiau.

Kapinėse kalbėjo laidotuvių direktorius Ridikas. Jis velionio žmonos bei dukros ir jos šeimos vardu padėkojo visiems dalyviams už padėmą laikraščio rėmėjams, kad mark restoraną užkandžiams, kur buvo visi pavaišinti ir tuo būdu padėkota už dalyvavimą laidotuvėse. Lai Jam bus lengva jo gimtojo krašto žemelė, o mes minėsime jo gražius darbus, prisiminsime Jo kilnų atminimą. **Idėjos Draugė**

MIRUS

Frank Anton Miller

Reiškiame nuoširdžią gilią užuojautą žmonai Mabel, podukrai Doris De Nardo, Easton, Pa., artimiesiems bei draugams.

LITHUANIAN SENIOR CITIZENS' CLUB

YUCAIPA, CAL.

Liūdnas prisiminimas vienu metų mirties mūsų mylimos draugės Onos Pukienės kuri atsiskyrė iš gyvųjų šeštą dieną sausio 1979 metais.

A. BIX ir M. STRAUSS
Redlands, Cal.

LIŪDNOS

Juozo Stalioraičio

MIRTIES METINES

Sausio 28 d. sukaks metai, kaip negailestinga mirtis visai netikėtai ir nenujaustai sustabdė širdies plakimą mūsų mylimo vyro, tėvo ir senelio Juozo Stalioraičio, atskirdama jį iš mūsų visiems laikams. Toji 1979 m. sausio 28 d. yra pati skaudžiausia diena mūsų šeimoje.

Mes žinome, kad mūsų brangusis negrįš pas mus ir nepaguos mūsų, nebegirdėsime tų švelnių ir pamokinančių žodžių, kuriuos jis gyvas būdamas dažnai kalbėdavo ir nurodydavo, kaip turime gyventi ir būti naudingais ne tik sau, bet ir visuomenei. Artėjant tai skaudžiai dienai, kurioje prieš metus užgeso jo šviesaus gyvenimo liepsnelė, norime pasakyti ir Jo draugams, kad mes Jo liūdime ir laikomės jo nurodymų, koku keliu—turime eiti ir pasitarnauti darbo liaudžiai.

Lai mūsų mieliausiam bus amžina ramybė, o mes minėsime jo didelius darbus ir gerbsime jo kilnų atminimą.

Liūdinti žmona **PETRONELĖ**

Sūnus **JOSEPH**

Anūakai: **SUSAN, JOSEPH-ROBERT, JAMES JOANN** ir jos vyras **JOHN TRYNIS**

MIRUS

John Peters-Petručiui

Reiškiame gilią užuojautą našlei Onai, dukrai Jo-Annai bei jos šeimai ir visiems kitiems giminiams.

ANNA ir S. J. JOKUBKA

MIRUS

John Peters-Petručiui

Reiškiame gilią užuojautą našlei Onai, dukrai Jo-Annai bei jos šeimai ir visiems kitiems giminiams.

Kay Žebraitis
Tex Žebraitis
Kristin ir Cynthia Tervydis
A. ir C. K. Powell
A. ir F. Vaitkai
S. ir J. Atkensen
A. ir B. Krisiken
Mr. ir Mrs. P. G. Dapser
F. Rimdžius
A. Dockus
M. Kancere
V.-D. Yotka
Albertina Jenkins
F.-E. Jordan
Theresa Zienis
H. Pajunas
P. Malinauskas
E. Sankus
R.-A. Urbikai
J. Feiza
S. J. Jokubka
Anna Jokubkai
Boshy
K. Danyla
Friends
Albina Batus

Vollie and Ray Jankei
K. Sisevich
J. Sisevičienė
F. ir A. Olson
C. ir D. Walters
G. ir F. Mikužis
B. Raisins
Bud Dargis
Bernice Dargis
J. M. Marazai
M. Paskier
V. Žilinskas
M. Wassel
M. Marquardt
K. Ainoris
Julia Tautvais
Isabel Medesavich
A. Litvin
Geo. Montvil
Mary Montvil
Mr. A. Paulus
Mrs. A. Paulus
Clancey
W.-P.-Gaidam
Al. Pedy

LIŪDNA TRYLIKOS METŲ MIRTIES SUKAKTIS

Vincentui Jankauski

Liūdnai praslinko trylika metų nuo tos skaudžios dienos, kai 1966 m. gruodžio 20-ąją negailestinga mirtis iš gyvųjų tarpo išskyrė mūsų mylimą tėvą, uošvį ir senelį Vincent Jankauskį. Jo netekimas paliko mūmuse didelį liūdesį ir gilų skausmą širdyse.

Mes žinome, kad Jis pas mus negrįš, bet atėjus tai skaudžiai dienai, kada sustojo plakusi jo jautrioji širdis, norisi garsiau sudejuoti ir pasiguosti jo ir mūsų draugams ir priminti, kaip mums skauda širdis dėl to, kad Jo nėra mūsų tarpe.

Lai Jam būna ramu ilsėtis Lietuvių Tautinėse kapinėse, o mes lankysime jo kapą ir gerbsime jo šviesų atminimą.

Liūdime—Duktė **ANNA** ir žentas **ALBIN SLUZENSKI**
Anukė **DIANA** ir jos vyras **LARRY PURVIS**

Anna Dombrowski-Petrauskaitė

Gyveno 7253 W. Washtenaw Ave., Chicagoje

Mirė 1980 m. sausio 10 d., sulaukusi 77 metų amžiaus. Gimusi Lietuvoje, Kelmės raj. Tytuvėnų par. Kibučių kaime.

Paliko nuliūdę: sūnus Bruno Dombro, marti Rosemarie, duktė Lilian Misius, žentas Ralph, septyni anūakai: Paul, Kurt, Tom ir Jeff Dombro, Mark ir Greg Misius bei Lynne Koerner, proanūakai: Kevin ir Jennifer Misius, Briann ir Marty Dombro, švogerka Agnes Dombrowski, josios draugas John Pateckas ir kiti giminių, draugai bei pažįstami, Lietuvoje liko brolis Kazys Petrauskis.

Priklausė prie Čikagos lietuvių našlių-našliukų ir pavienių draugiško klubo, Roselando lietuvių moterų klubo, Joniškiečių ir labdarybės klubo.

Buvo pašarvota Marquette Funeral—Petkaus koplyčioje sausio 12 d. Laidotuvės vyko sausio 13 d., Lietuvių Tautinėse kapinėse.

Nuliūdę lieka:

Sūnus, duktė, anūakai, giminės